

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1880

София, 02/12/2010

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в закрито заседание на единадесети февруари две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛАНА ЙОНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЗАХАРИНКА ТОДОРОВА
ТАНЯ РАДКОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

ТАНЯ РАДКОВА

по адм. дело № 1353/2010. ☐

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 213 и следващите АПК.
Образувано е по частна жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, гр. Варна чрез неговия представител и на Вера Веселинова **Петканчин**, от гр. София, срещу определение № 812/30.11.2009 г. по адм. д. № 321/2009 г. на Административен съд гр. Кюстендил. Считат обжалваното определение за неправилно и претендират отмяната му.

Другата страна в срока по чл. 232 АПК не взема становище.

Частната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

За да се произнесе по съществуващата частна жалба, настоящата инстанция взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба от частните жалбоподатели срещу "отказа на кмета на община Сапарева баня да изпълни задължението си по чл 195, ал. 1 ЗУТ и да издаде заповед за премахване на

съоръжението с повишена опасност в местност "Рила", пътническа седалкова въжена линия", според формулировката в жалбата. Твърденията пред първоинстанционния съд са в насока, че строежът застрашава живота на гражданите и следва да бъде премахнат. Искането до компетентния съд е за спиране експлоатацията на строежа и премахването му, както и за назначаване на комисия за установяване състоянието на строежа.

С обжалваното определение съдът е оставил без разглеждане жалбата и е прекратил производството. Така постановеното определение е правилно като съответно на материалния закон при следните съображения:

На първо място, не е налице годеен за обжалване административен акт с оглед депозираното искане на частните жалбоподатели. В ЗУТ няма норма, която да включва в компетентността на кмета на община разглеждане на искания за премахване на съоръжения, които са строежи, нито пък такива, които застрашават евентуално живота на трети лица. Поради това и отказът за това /изричен или мълмалив/ не е административен акт по смисъла на ЗУТ поради липса на правно регламентирана компетентност за органа за издаването му.

На второ място, не е налице правен интерес на жалбоподателите за защита по съдебен ред на искания със съдържание като предявеното от тях. Производството по чл. 195 и чл. 196 ЗУТ се развива служебно и не може да бъде иницирано по искане на трети лица, тъй като те не могат да претендират неблагоприятни последици в чужда правна сфера. Назначаването на комисия за установяване на претендирани от тях обстоятелства също е извън

възможността за поставяне на такава претенция.
Предвид изложеното обжалваното определение е
правилно и като такава следва да се остави в сила.
Воден от горното, Върховният административен съд,
второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 812/30.11.2009 г. по
адм. д. № 321/2009 г. на Административен съд гр.
Кюстендил.

Определението не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Светлана Йонкова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Захаринка Тодорова
/п/ Таня Радкова